

NADAL DEL SENYOR

VIGILIA DE NADAL

Catedral 24 desembre 2017

Som a la nit santa de Nadal. Aquesta nit és al centre de la nostra història humana perquè avui Déu ha entrat en el nostre món, fent-se un de nosaltres. L'Evangeli de Lluc, que acabam de proclamar, narra aquest esdeveniment en dos moments. Primer ofereix les coordenades en què es porta a terme; després ens explica el sentit de allò que ha succeït.

1.- Les coordenades

Primer, Sant Lluc vol situar-nos en l'espai i el temps perquè compreguem que la salvació és una cosa real i no un mite ni una invenció humana. Tot va passar en el nostre temps. Sant Lluc assenyala:

- Primer, un fet polític: va succeir en temps d'August. L'emperador Octavi, en el moment de màxim esplendor de l'imperi romà, s'havia proclamat "August", és a dir, Altíssim, Diví.
- Ens dóna notícies, a més, d'un fet administratiu: un cens ordenat pel procurador de Síria, Quirino.
- Finalment, ens situa en un lloc: una petita ciutat, que era famosa perquè en ella havia nascut David. En aquesta ciutat es troba una família, un home i una dona. La dona, Maria, està preocupada i afanyosa perquè va a donar a llum. L'home, Josep, cerca allotjament, encara que no el troba. Finalment, la dona donarà a llum al mig del camp.

Aquests són els fets, tal com els compta l'evangelista. Aparentment és un naixement més. Un exemple dolorós de pobresa i de solitud. I, no obstant això, estem davant una cosa extraordinària perquè en aquella senzillesa de Betlem Déu ha entrat en la història humana.

2.- El significat

Perquè compreguem el significat, l'evangelista i la litúrgia d'aquest dia, ens convida a reflexionar en tres paraules: llum, alegria i gràcia.

a.- Misteri de llum

El misteri de Nadal és misteri de llum. Diu Lluc que als pastors "*la glòria del Senyor els envoltà de llum*". La metàfora de la llum ens ajuda a comprendre el misteri d'aquesta nit.

Isaïes, a qui hem escoltat en la primera lectura, també parlava de la llum: "*El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum*". En un moment de por, quan els exèrcits assiris estan arribant a Jerusalem, el profeta anuncia que arriba la salvació. Però el que diu el profeta no es refereix només als fets immediats. La veritable tenebra de l'home és la por que un home té a un altre i la por a Déu. Tenebra és desconfiar dels altres i cedir a la competició desenfrenada, que no deixa veure el rostre del germà. Tenebra és desconfiar de Déu, perdre la fe en Ell. Caminar a les fosques és no sebre on es va, no sebre on posar els peus, on posar l'esperança.

El poble "*ha vist una gran llum, un llum resplendeix per als qui viuen al país tenebrós*", deia Isaïes, perquè "*ens ha nascut un infant*". Déu mateix ha brillat sobre l'home amb el naixement de Jesús. La llum de Déu és un infant.

La força d'aquesta llum penetra tota la nostra vida i la dels altres. És la llum de Déu, que dona pau i llibertat al món. Ha vingut el Príncep de la pau.

b.- Alegria

La segona paraula clau és "*alegria*". Els àngels diuen als pastors: "*Us anunci una nova que portarà a tot el poble una gran alegria*". És el "*bon Nadal*" de Déu. Isaïes deia: "*els heu omplert de goig, d'una alegria immensa*".

Nadal és misteri d'alegria per la victòria de Déu. L'àngel explica el motiu: "*Us ha nascut un Salvador*". Alegria de ser alliberats de les tenebres que ens envolten. Alegria gran perquè tota la humanitat ha trobat aquell que salva de l'angoixa, de la por, del mal, de la guerra, l'odi i la mort. No esteim sols: hi ha algú que ens guia, a qui li importam; és el Crist, el Messies enviat per Déu. Nadal és anunci de vida, d'alegria, d'esperança. És anunci d'una gran alegria que transforma la monotonia i uniformitat de la vida.

Qui acull aquesta alegria són uns pastors, que en aquell temps eren els últims de la societat. Precisament ells escolten els àngels i adoren.

Alegria també perquè "*avui*" passa això. "*Avui us ha nascut un Salvador*". Aquest "*avui*" roman al llarg del temps. També avui, en aquesta nit santa, sentim l'alegria de la salvació.

c.- Gràcia

Hi ha una tercera paraula: *gràcia*. Tot el que passa per Nadal ve de Déu i no de l'home. És un regal immens, un do del seu amor.

Sant Pau ho resumia en la segona lectura: "*s'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar Tots els homes*". Enfront de la desconfiança del món, apareix la gràcia; davant la por a l'altre, resplendeix la misericòrdia; enfront de la desconfiança, apareix Déu que

ve al nostre encontre. Déu s'ha inclinat cap a l'home. És més, s'ha unit a l'home d'una manera tan admirable i imprevisible, que ha fet sorgir de la terra una criatura humana, Jesús, que té en si la plenitud inabastable de la divinitat.

Tot està dominat per l'amor i la misericòrdia de Déu per a una criatura desgraciada com és l'home. Déu manifesta de manera clara que prefereix l'home.

Primer no és la nostra recerca, sinó que és Déu qui ens cerca, ens crida, ens parla. Vol curar el cor malalt i egoista de l'home. No esteim abandonats i sols en un món que procedeix de l'atzar. Som estimats! Som estimats per Déu! Benvolguts sense límits, sense merèixer-ho. Sí!, estimats a pesar de les nostres incongruències, de les nostres ombres.

A vegades pensem que hem de ser bons i justs perquè Déu ens estimi. No! La revelació de la nit de Nadal és que necessitem ser estimats per Déu per ser bons. La pretensió de voler ser bons primer, ens fa entrar en un carreró sense sortida.

Primer és el do, la gràcia de Déu, regal gratuït. Estimant-nos!, Déu posa llum i alegria en la nostra vida. Ens dóna ànim, ens ensenya a viure. Gràcies al Nadal així ho entenem i vivim.

Per això, el cor ja no sap dir una altra cosa sinó "*Glòria a Déu!*", "*¡Glòria a Déu a dalt del cel i de la terra pau als homes que estima el Senyor!*"

NAVIDAD DEL SEÑOR

MISA DE NOCHEBUENA

Catedral 24 de diciembre de 2017

Estamos en la noche santa de Navidad. Esta noche está en el centro de nuestra historia humana porque hoy Dios ha entrado en nuestro mundo, haciéndose uno de nosotros. El Evangelio de Lucas, que acabamos de proclamar, narra este acontecimiento en dos momentos. Primero ofrece las coordenadas en las que acontece. Después nos explica el sentido de lo sucedido.

1.- Las coordenadas

Primero, San Lucas quiere situarnos en el espacio y el tiempo para que comprendamos que la salvación es algo real y no un mito ni una invención humana. Todo aconteció en nuestro tiempo. San Lucas señala:

- Primero, un hecho político: sucedió en tiempos de Augusto. El emperador Octavio, en el momento de máximo esplendor del imperio romano, se había proclamado “augusto”, es decir, Altísimo, divino.
- Nos da noticias, además, de un hecho administrativo: un censo ordenado por el procurador de Siria, Quirino.
- Finalmente, no sitúa en un lugar: una pequeña ciudad, que era famosa porque en ella había nacido David. En esta ciudad se encuentra una familia, un hombre y una mujer. La mujer, María, está preocupada y afanosa porque va a dar a luz. El hombre, José, busca alojamiento, aunque no lo encuentra. Finalmente, la mujer dará a luz en medio del campo.

Estos son los acontecimientos, tal como los cuenta el evangelista. Aparentemente es un nacimiento más. Un ejemplo doloroso de pobreza y de soledad. Y, sin embargo, estamos ante algo extraordinario porque en aquella sencillez de Belén Dios ha entrado en la historia humana.

2.- El significado

Para que comprendamos el significado, el evangelista y la liturgia de este día, nos invita a reflexionar en tres palabras: luz, alegría y gracia.

a.- Misterio de luz

El misterio de Navidad es misterio de luz. Dice Lucas que a los pastores “la glòria del Senyor els enrevoltà de llum”. La metáfora de la luz nos ayuda a comprender el misterio de esta noche.

Isaías, a quien hemos escuchado en la primera lectura, también hablaba de la luz: “El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum”. En un momento de miedo, cuando los ejércitos asirios están llegando a Jerusalén, el profeta anuncia que llega la salvación. Pero lo que dice el profeta no se refiere sólo a los acontecimientos inmediatos. La verdadera tiniebla del hombre es el miedo que un hombre tiene a otro y el miedo a Dios. Tiniebla es desconfiar

de los demás y ceder a la competición desenfrenada, que no deja ver el rostro del hermano. Tiniebla es desconfiar de Dios, perder la fe en Él. Caminar en tinieblas es no saber a dónde se va, no saber dónde poner los pies, dónde poner la esperanza.

El pueblo “ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien en el país tenebrós”, decía Isaías, porque “ens ha nascut un infant”. Dios mismo ha brillado sobre el hombre con el nacimiento de Jesús. La luz de Dios es un niño.

La fuerza de esta luz penetra toda nuestra vida y la de los demás. Es la luz de Dios, que da paz y libertad al mundo. Ha venido el príncipe de la paz.

b.- Alegría

La segunda palabra clave es “alegría”. Los ángeles dicen a los pastores: “vos anuncií una nova que portarà a tot el poble una gran alegría”. Es el “feliz Navidad” de Dios. Isaías decía: “els heu omplert de goig, d’una alegría inmensa”.

Navidad es misterio de alegría por la victoria de Dios. El ángel explica el motivo: “vos ha nascut un Salvador”. Alegría de ser liberados de las tinieblas que nos envuelven. Alegría grande porque toda la humanidad ha encontrado a aquel que salva de la angustia, del miedo, del mal, de la guerra, el odio y la muerte. No estamos solos: hay alguien que nos guía, a quien le importamos; es el Cristo, el Mesías enviado por Dios. Navidad es anuncio de vida, de alegría, de esperanza. Es anuncio de una gran alegría que cambia la monotonía y uniformidad de la vida.

Quien acoge esta alegría son unos pastores, que en aquel tiempo eran los últimos de la sociedad. Precisamente ellos escuchan a los ángeles y adoran.

Alegría también porque “hoy” sucede esto. “Avui os a nascut un Salvador”. Este “hoy” permanece a lo largo del tiempo. También hoy, en esta noche santa, sentimos la alegría de la salvación.

c.- Gracia

Hay una tercera palabra: gracia. Todo lo que sucede en Navidad procede de Dios y no del hombre. Es un regalo inmenso, un don de su amor.

San Pablo lo resumía en la segunda lectura: “s’ha revelat l’amor de Déu, que vol salvar tots els homes”. Frente a la desconfianza del mundo, aparece la gracia; frente al miedo al otro, resplandece la misericordia; frente a la desconfianza, aparece Dios que viene a nuestro encuentro. Dios se ha inclinado hacia el hombre. Es más, se ha unido al hombre de una manera tan admirable e imprevisible, que ha hecho surgir de la tierra una criatura humana, Jesús, que tiene en sí la plenitud inalcanzable de la divinidad.

Todo está dominado por el amor y la misericordia de Dios para una criatura desgraciada como es el hombre. Dios manifiesta de modo claro que prefiere al hombre.

Lo primero no es nuestra búsqueda, sino que es Dios quien nos busca, nos llama, nos habla. Quiere curar el corazón enfermo y egoísta del hombre. No estamos abandonados y solos en un

mundo que procede del azar. ¡Somos queridos! ¡Somos queridos por Dios! Queridos sin límites, sin merecerlo. Si; queridos a pesar de nuestras incongruencias, de nuestras sombras.

A veces pensamos que tenemos que ser buenos y justos para que Dios nos quiera. ¡No! La revelación de la noche de Navidad es que necesitamos ser queridos por Dios para ser buenos. La pretensión de querer ser buenos primero, nos hace entrar en un callejón sin salida.

Lo primero es el don, la gracia de Dios. Don gratuito. Amándonos, Dios pone luz y alegría en nuestra vida. Nos da ánimo, nos enseña a vivir. Gracias a la Navidad así lo entendemos y vivimos.

Por eso, el corazón ya no sabe decir otra cosa sino “¡Glòria a Déu!”, “¡Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes que estima el Senyor!”